

mě beze všeho oprávnění, neposoudily nižší soudy věc mylně, vyhověvše žalobě.

Čís. 5913.

Ve sporu o zrušení exekuce nelze započtením uplatňovanou vzájemnou pohledávku učiniti likvidní a dospělou.

Zabavením a příkázáním k vybrání dlužníkovu vkladu u poštovního šekového úřadu nezanikla pohledávka vymáhajícího věřitele do výše vkladu.

Žaloba podle §u 35 ex. ř. jest přípustna i pro zánik části vykonatelného nároku.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1926, Rv I 374/26.)

Žalovaný vedl proti žalobcům exekuci ku vydobytí 17.000 Kč. V žalobě, o niž tu jde, domáhali se žalobci zrušení exekuce, ježto jednak žalovanému zaplatili hotově 1.704 Kč 03 h, jednak uplatnili proti žalovanému vzájemnou pohledávku 9.000 Kč a ohledně zbytku uvedli, že jest žalovaný uspokojen tím, že mu byla povolena exekuce zabavením a příkázáním vkladu žalobců u poštovního šekového úřadu. Oba nižší soudy žalobu zamítly.

Nejvyšší soud k dovolání žalobců změnil napadený rozsudek v ten rozum, že nárok žalovaného zanikl do výše 1.704 Kč 03 h.

Důvody:

Odvolací soud neposoudil věc po stránce právní nesprávně, uznáv, že vzájemná pohledávka 9.000 Kč za zadržované krabičky nehodí se k započtení proti vymáhané pohledávce. Nehodí se k započtení proto, poněvadž není likvidní (§ 1439 obč. zák.). Nejvyšší soud vyložil již ve svém rozhodnutí Sb. n. s. čís. 3539, že ve sporu o zrušení exekuce podle §u 35 ex. ř. nelze započtením uplatňovanou vzájemnou pohledávku učiniti likvidní a dospělou. Proto lze vůbec ponechati stranou otázku, zda je pohledávka 9.000 Kč po právu čili nic, a není vadou odvolacího řízení, že odvolací soud neprovedl důkazů o ní nabídnutých.

Neopodstatněna jest výtka dle čís. 4 §u 503 c. ř. s. i potud, pokud dovolání jí napadá názor odvolacího soudu, že zabavením a příkázáním vkladu žalobců u poštovního úřadu šekového nezanikla vymáhaná pohledávka do výše zabaveného vkladu. Vklad byl žalovanému příkázán k vybrání. Podle §u 312 ex. ř. zapraví se pohledávka vymáhajícího věřitele, jemuž byla dlužníkovu pohledávka příkázána k vybrání, teprve tím, že poddlužník zaplatí. To se dosud nestalo. Nesejde na tom, proč se tak nestalo.

V právu jest dovolání, vytýkajíc dle čís. 4 §u 503 c. ř. s., že odvolací soud nevyhověl žalobě ani co do částky 1704 Kč 03 h, kterou žalobci dle zjištění nižších soudů zaplatili žalovanému na vymáhanou pohledávku hotově. Z § 41 ex. ř. plyne, že žaloba podle §u 35 ex. ř. jest pří-

pustná i pro zánik části vykonatelného nároku. Zaplacením 1704 Kč 03 h zanikla tato část vykonatelné pohledávky, co do této části jest tudíž žalobní žádání opodstatněno.

Čís. 5914.

Majitel klempířského závodu ručí za úraz pádem tašky se střechy v Praze při pracích klempířských, nebyla-li učiněna dostatečná ochranná opatření. Nestací, že dal dělníkům příslušné příkazy, nýbrž bylo na něm, by se přesvědčil, zda příkazy byly skutečně splněny.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1926, Rv I 444/26.)

Žalobce byl poraněn pádem tašky se střechy pražského domu, na němž prováděl žalovaný klempířský mistr klempířské práce. Žalobní nárok byl uznán jak proti majiteli domu, tak proti klempířskému mistru důvodem po právu soudu všech tří stolic.

Nejvyšší soud uvedl k dovolání žalovaného klempířského mistra v

důvodech:

Dovolání jest na omylu, že žalovaný neručí za žalobcův úraz, poněvadž tu není předpokladů §u 1315 obč. zák. Podle §u 45 čís. 2 stav. ř. pro město Prahu jest ten, kdo vede stavbu, povinen nejen při nových stavbách a zbourání, nýbrž i při opravách na straně stavení k veřejné cestě obrácené učiniti všechna opatření k ochraně chodců potřebná a po každé postaviti předepsaná výstražná znamení. Žalovaný byl obcí Pražskou zjedнан, aby provedl opravu plechové krytiny na střeše Obecního domu. Byl tudíž dle zmíněného §u 45 čís. 2 povinen, ježto oprava se prováděla na straně stavení, obrácené do ulice, učiniti všechna potřebná opatření ochranná a postaviti výstražná znamení. Aby této zákonem mu uložené povinnosti učinil zadost, nestačilo, že dal snad svým dělníkům příslušné příkazy; zákonu bylo by vyhověno jen skutečným provedením zabezpečovacích opatření. Žalovanému náleželo tudíž, by se přesvědčil, zda bylo skutečně vše zařízeno, čeho bylo třeba, by obecnostvo nebylo ohrožováno. Toho žalovaný neučinil, neboť bylo nižšími soudy zjištěno, že nebyla učiněna žádná ochranná opatření a nebyla ani postavena výstražná znamení. Ručení za toto opomenutí mohl by se žalovaný dle §u 1298 obč. zák. sprostiti jen důkazem, že mu bez jeho viny bylo zabráněno, vyhověti jeho zákonné povinnosti. Tohoto důkazu žalovaný nepodal.

Čís. 5915.

Vyrovnačí řád.

Dobu, do níž jest vzhledem k §u 3 (2) vyr. řádu zaplatiti určitou část pohledávek, jest počítati ode dne právoplatně potvrzeného vyrovnání.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1926, R II 83/26.)